

Mùa phở phở ng vĩ

"Tôi gọt tỉnh yêu cho mùa hè, nhưng mùa hè không gọt tỉnh, mùa hè chỉ biết ra hoa, phở phở ng đo sần trờng và tiếng ve nỉ non trong lá. Mùa hè ngây ngô và giống như tôi vậy. Nó chẳng làm được gì điều tôi kỳ thác. Nó để em đốt tôi, đốt ruồi. Trái tim tôi cháy thành tro rồi vãi trên đường về..." ("Mắt biếc" - Nguyễn Nhật Anh). Mới đây, 3 năm cấp Ba vừa hiện hữu bỗng chốc vụt qua chóng vánh. Thời gian trôi đi lãng nhãng và "nhẹ nhõm cái chớp mắt".

Những bóng dáng, hình ảnh thân quen ngày nào nơi góc sân trường nay lại hiện ra trong tiềm thức. Bao nhiêu cảm xúc, vẫn vẩn vơ lẫn tiếc nuối cứ hoà lẫn vào nhau, đan xen những băng khuôn khó nói nên lời khi sắp chia tay với tuổi học trò ngây ngô. Dù phải chia xa những hình ảnh như của phở phở ng vĩ vẫn gọt tỉnh những dấu ấn đẹp để.

Tháng Năm về cùng với những tia nắng chói chang, với những cơn mưa rào đầu hạ chợt đến rồi chợt đi một cách vô tình và hững hờ. Đầu đầu vang lên khúc ca râm rả của lũ ve sầu,... và ca hoa phở phở ng nở. Những chùm phở phở ng đỏ rực luôn đứng cạnh nhau, kết thành những tràng hoa thắm đỏ giữa bầu trời nắng cháy. Chúng thấp lên những ngọn cây cao chói, những ngọn cây cao hi vọng, những ngọn cây cao rực rỡ, những rực rỡ hồn nhiên, trong sáng nhưng cũng đầy ắp khát khao của tuổi học trò. Có lẽ cũng bởi cái hồn nhiên và vô tư ấy mà nhiều lúc ta chợt nên vô tình, để rồi phải giật mình thả mình thoát khi nhìn qua khung cửa sổ, thấy cái gì đó đang bao phủ toàn thân phở phở ng già nua quen thuộc và thân thuộc ấy...

Màu phở phở ng vĩ như thiêu cháy lòng người, đốt cháy những tâm tư trơ trọi phút xa nhau. Phải chăng những chùm phở phở ng kia cũng mang nỗi buồn thâm kín. Nỗi buồn của những cuộc chia ly, những lời từ biệt khó ta và theo đó mỗi chúng ta sẽ chọn cho mình một ngã rẽ trên đường đời. Dẫu có đặt chân đến bất cứ phở phở ng nào thì nơi đây, nơi góc sân trường này, bầu trời thanh xuân vẫn rực rỡ màu phở phở ng vĩ, vẫn cháy bỏng những rực rỡ, hoài bão của tuổi trẻ. Màu phở phở ng vĩ đẹp để ấy sẽ là thứ thuốc kỉ niệm bồi đắp tâm hồn và làm rực rỡ thêm những thước phim đầy ắp kỉ niệm học trò.

Có những mùa hè không hề trôi lại chỉ thấy tiếng ve triu cảnh phở phở ng hồng.

Trang sách cũ xa rồi mãi mãi Ngân khúc nhà c lòng trong nỗi băng khuâng..

NHẬT H